

- rozhodnutí o zapsání žalobce na seznam osob a entit, proti kterým jsou namířeny hospodářské sankce, je protiprávní;
- rozhodnutí a nařízení napadená ve věci T-592/11 se zrušují;
- Rada uhradí náklady řízení v obou stupních.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku uvádí navrhovatel důvody:

Zprvce se navrhovatel domnívá, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že měl za to, že Rada, která nesplnila povinnost předložit důkaz o tom, že navrhovatel podporuje režim v Sýrii, správně použila domněnku o podporování režimu v Sýrii vedoucími pracovníky hlavních podniků v Sýrii. První část důvodu kasačního opravného prostředku vychází z neexistence právního základu pro takovou domněnku. Obzvláště závažná a omezující povaha omezujících opatření totiž neumožňuje, aby byla použita na základě domněnky, jejíž řádné uplatnění není upraveno v žádném právním aktu. Druhá část důvodu kasačního opravného prostředku vychází z nepřiměřenosti této domněnky ve vztahu k sledovanému cíli, zejména z důvodu její mimořádné obecnosti. Třetí část důvodu kasačního opravného prostředku vychází z nevyvratitelnosti této domněnky. Předložit důkaz o opaku týkající se neexistence podpory režimu by bylo fyzicky nemožné a předložení důkazu prokazujícího nesouhlas s režimem nemůže být rozumně považováno za jediný prostředek, který se prokáže neexistující vazba na režim.

Zadruhé navrhovatel vytýká Tribunálu, že rozhodl bez důkazu poskytnutého Radou. V první části druhého důvodu kasačního opravného prostředku se navrhovatel domnívá, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že zprvce napadená rozhodnutí řádně nepřezkoumal a zadruhé, že rozhodl bez toho, aby mu Rada předložila důkaz. V druhé části druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatel vytýká Tribunálu, že v napadeném rozsudku nesankcionoval zjevné porušení zásady kontradiktornosti a práva navrhovatele na obhajobu. Tribunál Radu osvobodil od povinnosti předložit důkazy nebo důvody odůvodňující neodhalení těchto skutečností a připustil, že Rada může založit své rozhodnutí pouze na základě domněnky, kterou však nebyla oprávněna řádně uplatnit.

Kasační opravný prostředek podaný dne 4. prosince 2013 Total Marketing Services, jež je právní nástupkyní společnosti Total Raffinage Marketing, proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 13. září 2013 ve věci T-566/08, Total Raffinage Marketing v. Komise

(Věc C-634/13 P)

(2014/C 45/38)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Total Marketing Services, jež je právní nástupkyní společnosti Total Raffinage Marketing (zástupci: A. Vandencastele, C. Lemaire, S. Naudin, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání

- zrušit vydaný rozsudek v rozsahu, v němž Tribunál neprávem vyloučil, že Total Marketing Services (dále jen „TMS“) ukončila svou účast na protiprávním jednání po 12. květnu 2004,
- zrušit vydaný rozsudek v rozsahu, v němž Tribunál neprávem vyloučil jakékoli neodůvodněné rozdílné zacházení mezi TMS a Respol týkající se doby trvání jejich účasti na protiprávním jednání,
- zrušit vydaný rozsudek v rozsahu, v němž Tribunál neprávem vyloučil přerušování účasti TMS na protiprávním jednání od 26. května 2000 do 27. června 2001,
- zrušit vydaný rozsudek v rozsahu, v němž Tribunál neodpověděl na žalobní důvod vycházející z nepřezkoumání důkazů o protisoutěžním chování TMS na trhu,
- vydat ve věci konečné rozhodnutí v souladu s článkem 61 statutu Soudního dvora a na tomto základě zrušit rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká TMS a v rámci soudního přezkumu v plné jurisdikci snížit pokutu uloženou TMS,
- v případě, že Soudní dvůr v této věci nevydá konečný rozsudek, rozhodnout, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později a vrátit věc Tribunálu k novému přezkumu v souladu s rozsudkem Soudního dvora,
- konečně v souladu s článkem [184] jednacího řádu uložit Komisi náhradu nákladů řízení před Tribunálem a Soudním dvorem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku navrhovatelka předkládá čtyři důvody.

Ve svém prvním důvodu navrhovatelka tvrdí, že Tribunál porušil článek 101 SFEU, pravidla provádění důkazů, zásady presumpce nevinny a právní jistoty, jakož i povinnost uvést odůvodnění, když rozhodl, že se navrhovatelka podílela na porušení od 12. května 2004 do 28. dubna 2005, protože neprokázala, že se během tohoto období od této kartelové dohody veřejně distancovala.

Ve svém druhém důvodu rozděleném na dvě části se navrhovatelka domnívá, že Tribunál porušil zaprvé zásadu rovného zacházení a svou povinnost uvést odůvodnění a zadruhé zkreslil listinné důkazy týkající se pozvánek doručených ze strany TMS a Repsol, jelikož Tribunál vyloučil jakékoli odstoupení TMS od kartelové dohody po schůzce ze dne 11. a 12. května 2014, ale uznal odstoupení Repsol po schůzce ze dne 3. a 4. srpna 2004.

Svým třetím důvodem rozděleným na dvě části navrhovatelka tvrdí, že Tribunál porušil článek 101 SFEU, pravidla provádění důkazů, zásady presumpce nevinny a právní jistoty, jakož i požadavek uvést odůvodnění, když rozhodl, že TMS nepřerušila svou účast na protiprávním jednání od 26. května 2000 do 26. června 2001 s odůvodněním, že neprokázala, že se během tohoto období od této kartelové dohody veřejně distancovala.

Konečně svým čtvrtým důvodem navrhovatelka Tribunálu vytýká, že porušil zásadu účinné soudní ochrany, zásadu personalit trestu a sankcí, jakož i povinnost uvést odůvodnění, jelikož Tribunál bez přezkoumání odmítl žalobní důvod vycházející z nezohlednění důkazů o konkurenčním chování TMS.

Žaloba podaná dne 3. prosince 2013 — Evropská komise v. Polská republika

(Věc C-639/13)

(2014/C 45/39)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: L. Lozano Palacios a M. Owsiany-Hornung, zmocněnci)

Žalovaná: Polská republika

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje

— určit, že Polská republika tím, že na předměty protipožární ochrany uvedené v příloze III zákona ze dne 11. března 2004 o dani ze zboží a služeb stanovila sníženou sazbu DPH, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 96 až 98 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty⁽¹⁾ ve spojení s přílohou III této směrnice;

— uložit Polské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby Komise uvádí, že Polská republika uplatňuje sníženou daň z přidané hodnoty na předměty, které nejsou uvedeny v příloze III směrnice. Tyto předměty však musí být zdaňovány základní sazbou, protože nespádají pod výjimkou stanovenou v čl. 98 odst. 2 směrnice. Kromě toho má argumentace Polska čistě hospodářsko-politický charakter, kterou nelze zohlednit pro účely právního odůvodnění porušení ustanovení směrnice. Je tedy nesporné, že ustanovení polského práva nespĺňují požadavky směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, s. 1

Kasační opravný prostředek podaný dne 4. prosince 2013 Villeroy & Boch — Belgium proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 16. září 2013 ve věcech T-373/10, T-374/10, T-382/10 a T-402/10, Villeroy & Boch v. Komise

(Věc C-642/13 P)

(2014/C 45/40)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Villeroy & Boch — Belgium (zástupci: O. W. Brouwer a N. Lorjé, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání navrhovatelky

— zrušit rozsudek Tribunálu (čtvrtého senátu) ze dne 16. září 2013 ve spojených věcech T-373/10, T-374/10, T-382/10 a T-402/10, Villeroy & Boch v. Komise, v části, v níž byla zamítnuta návrhová žádání navrhovatelky;